

I Z J A V A

Drugaricu CVIJETU MARIJAN, profesoricu u penziji privremeno sa stanom Crkvenici - Odmaralište prosvjetnih radnika, poznajem još prije rata, radile smo skupa na Gimnaziji u Banjoj Luci. Upoznala sam ju kao naprednog čovjeka, jer je uvijek glasala za sve napredne stavove u kolektivu, davala je crvenu pomoć i bila je prijatelj, odnosno simpatizer.

Dolaskom okupatora u našu zemlju morala je da napusti Banja Luku i sa lažnom legitimacijom otišla je u Srbiju. Dobila je namještenje na Gimnaziji u Vršcu, uzela je bolovanje i došla u Beograd da bi se mogla povezati sa Pokretom preko drugarice Stahić Nade, bivše profesorice, koja je u Bihaću bila otpuštena iz službe, kao nepoželjna. Preko ove drugarice dobivala je zaduženja i to da sluša strane radio stanice i da prekucava i rastura vijesti, da prikuplja sanitetski materijal odnosno prenosi drugarici Mihajlović Borki, koja je poslije streljana na Banjici. Poznato mi je da je bila uhapšena po Specijalnoj policiji, da su je tamo pitali za mene i da nije tamo htjela da me oda, da im kaže gdje sam ja. Poslije puštanja iz zatvora bila je odmah protjerana u Vršac i to u drugoj polovini 1942 g. vjerovatno.

Kako sam bila zatvorena i poslije protjerana u logor to sam s njom izgubila svaku vezu, sve do oslobođenja. Kasnije sam čula da je radila dobrovoljno u bolnici, njegovala ranjenike, čini mi se negdje u istočnoj Srbiji, da li je to bio Pirot ili neko drugo mjesto, to ne znam.

To bi bilo sve što znam o drugarici Cvijeti Marijan, za gornju izjavu snosim moralnu, materijalnu i krivičnu odgovornost. Izjavu dala JOVIĆ (Vladimira) Natalija, profesor u penziji, rođ. 1900 g. u Kninu, udata, bez djece, član SK, sa stanom u ulici Duška Koščice 24 u Banjoj Luci, broj lične karte: 15244/54 SUP Banja Luka.

Banja Luka, 18. marta 1963. god.

Jović Natalija

(Jović Natalija)

Da je gornju izjavu dala sa svojim Udruženjem drugarica JOVIĆ NATALIJA za drugaricu Cvjetu Marijan, tvrdi i ovjerava

Paula Jese
(Paula Jese)